

TYGODNIK WILEŃSZCZYZNY

www.tygodnik.lt

DZIŚ

w numerze m. in.

- Europejscy pediatrzy biją na alarm z powodu niedoborów leków **str. 3**
- W Solecznikach otwarto odnowione targowisko **str. 4**
- Posłowie AWPL-ZChR proponują Sejmowi powrót do kwestii oryginalnej pisowni nazwisk **str. 5**

Rota

- W Wilnie odbył się koncert „Polska w Sercu” **str. 1**
- Zakończył się Międzynarodowy Festiwal Muzyki Sakralnej „Chrystus króluj! Alleluja” **str. 1**

Uroczyste otwarcie nowego skrzydła Domu Kultury Polskiej w Wilnie

„Coraz większy i coraz bardziej gościnny”

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Premierzy Polski i Litwy odsłoniли tablicę informacyjną dotyczącą rozbudowy DKP oraz dokonali symbolicznego przecięcia wstęgi

Z udziałem premierów Litwy i Polski we wtorek, 2 maja, odbyło się uroczyste otwarcie nowego skrzydła Domu Kultury Polskiej w Wilnie (DKP).

„Cieszę się, że Dom Kultury Polskiej w Wilnie staje się coraz większy i coraz bardziej gościnny” – powiedział premier Polski Mateusz Morawiecki podczas

uroczystości otwarcia nowego skrzydła DKP. Premier Polski wskazał na misje, które DKP ma do wykonania.

„Żyjemy w czasach, w któ-

rych tradycyjna kultura narodowa poddana jest ogromnej presji. Z jednej strony grozi nam makdonaldyzacja, która prowadzi do wy-

(Dokończenie na str. 3)

PRENUMERATA

2023

Do 19 maja
trwa prenumerata
na czerwiec
2023 roku.

Za 1,75 euro – miesięcznie
za 21,05 euro – rocznie
(indeks 0233);
dla emerytów i osób
niepełnosprawnych –
1,68 euro – miesięcznie
za 20,20 euro – rocznie.
(indeks 0322)

W KAŻDYM NUMERZE:

ROTA

DODATEK
HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY
DLA POLAKÓW NA LITWIE

Postanka z ramienia AWPL-ZChR zaapelowała o jak najszybsze przyjęcie Ustawy o mniejszościach narodowych

Brak woli i odwagi

O jak najszybsze przyjęcie ustawy o mniejszościach narodowych apelowała w Sejmie posłanka Rita Tamašunienė z Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin.

(Dokończenie na str. 5)

Jubileusz 50-lecia Żłobka – Przedszkola „Bajka” w Solecznikach

Bajka, która nie ma końca

Złoty jubileusz Żłobka – Przedszkola „Bajka” w Solecznikach stał się okazją do wspomnień o ludziach i wydarzeniach, związanych z tym miejscem. Uroczystość z tak znacznej okazji odbyła się 27 kwietnia w Sali Centrum Kultury w Solecznikach.

(Dokończenie na str. 4)

Władysław Kondratowicz objął stanowisko dyrektora administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego

Od 2 maja, funkcję dyrektora administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego zaczyna pełnić Władysław Kondratowicz. Do tej pory był kierownikiem Grupy Polityki Dróg i Transportu Lotniczego w Ministerstwie Łączności.

Władysław Kondratowicz karierę zawodową zaczynał na różnych stanowiskach w firmach biznesowych, od ponad 15 lat pracuje w sektorze publicznym.

Od października 2007 roku do kwietnia 2011 roku był kierownikiem Wydziału Inwestycji Samorządu Rejonu Wileńskiego. W latach 2011-2013 roku pełnił funkcję zastępcy dyrektora administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego i odpowiadał za obszary administracji publicznej, infrastruktury komunikacyjnej, transportu publicznego, gospodarki komunalnej oraz zarządzania projektami. W 2015 roku został wybrany do

Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego i był radnym do 2019 roku.

W latach 2013-2014 i 2019-2020 był wiceministrem transportu i komunikacji.

Władysław Kondratowicz jest absolwentem Wileńskiego Uniwersytetu Technicznego im. Giedymina z tytułem bakałarza w dziedzinie zarządzania i administracji biznesowej, a w 2019 roku uzyskał tytuł magistra nauk inżynierskich.

Od 1 kwietnia tego roku weszła w życie nowa ustawa o samorządzie terytorialnym, zgodnie z którą dyrektor administracji samorządowej nie jest już organem wykonawczym samorządu, a jest urzędnikiem państwowym zaufania politycznego mera. Zgodnie z nową procedurą dyrektora administracji powołuje i odwołuje mer samorządu.

Na podst. vrsa.lt

Niezależny dostawca energii elektrycznej otrzymał ostrzeżenie. Może stracić licencję

Państwowa Rada Regulacji Energetyki (VERT) informuje, że ustaliła, iż firma „Egto energija” nie spełnia wymogów ustawy o energetyce elektrycznej, która stanowi, że kapitał własny spółki nie może być mniejszy niż 1/2 kapitału zakładowego, co zapewniłoby spółce stabilność finansową.

VERT podał, że firma jest zobowiązana do 9 czerwca 2023

roku skorygować stwierdzone uchybienia i przedłożyć dokumenty to potwierdzające.

VERT ostrzegł „Egto energija”, że w przypadku niewywiązania się z zobowiązania, wydane spółce zezwolenie na prowadzenie samodzielnej działalności w zakresie dostarczania energii elektrycznej może zostać cofnięte.

„Egto energija” jako niezależny dostawca energii elektrycznej dostarcza energię elektryczną do 5533 gospodarstw domowych i 1859 odbiorców komercyjnych” – poinformował VERT.

Obecnie na Litwie działa trzech innych dużych niezależnych dostawców energii elektrycznej: „Elektrum Lietuva”, „Enefit” i „Ignitis”.

Na podst. regula.lt

W Trokach sprawdzano, czy przewodnicy turystyczni mają licencje

29 kwietnia funkcjonariusze Komisariatu Policji Rejonu Trockiego wspólnie ze specjalistami Państwowej Inspekcji Pracy sprawdzali, czy przewod-

nicy, oprowadzający grupy turystów po Trokach, pracują legalnie.

„W rejonie trockim rozpoczął się sezon turystyczny i z każdym

dniem przybywa turystów. Policjanci wraz z pracownikami Inspekcji Pracy przeprowadzili kontrole przewodników towarzyszących grupom turystycznym. Kontrole zorganizowano w okolicy najczęściej odwiedzanego przez turystów miejsca – zamku na wyspie. Podczas kontroli nie wyjawiono naruszeń tj. nielegalnie pracujących przewodników” – powiadomił Komisariat Policji Rejonu Trockiego.

Za nielegalne oprowadzanie zorganizowanej grupy turystów można dostać mandat. Za takie wykroczenie grozi grzywna od 390 do 1100 euro dla przewodnika, za ponowne przewinienie – od 1040 do 2400 euro. Firma, która zatrudniła przewodnika bez licencji i upoważnień, płaci mandat od 2200 do 4000 euro.

Fot. Lietuvos policija

Sejm znolizował Ustawę o energii elektrycznej

W czwartek, 27 kwietnia, Sejm zatwierdził poprawki do ustawy o energii elektrycznej, które zakładają przyznanie niezależnemu dostawcy prawa do jednostronnego obniżenia ceny dostaw energii elektrycznej dla gospodarstw domowych. Odbiorcy będą informowani o takim zamiarze na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Za tymi poprawkami głosowało 122 posłów, 1 był przeciw.

Jak podkreślono, gdy niezależni dostawcy energii elektrycznej nakładają odbiorców do podjęcia aktywnych działań i przepisanie zawartych umów, wybierając korzystniejsze oferty o niższych cenach dostaw energii elektrycznej, nie wszyscy odbiorcy z tych ofert korzystają. Wiele gospodarstw domowych nadal przepłaca za dostawy energii elektrycznej i nie podejmuje działań w sprawie zmiany umów.

Zgodnie z przyjętymi poprawkami, niezależny dostawca energii elektrycznej powinien też razem z rachunkiem przedstawić odbiorcy informację o najniższej cenie dostawy energii elektrycznej oferowanej w dniu wystawienia rachunku, obowiązującej dla wybranego w umowie z gospodarstwem domowym planu dostaw energii elektrycznej.

Ponadto wszyscy niezależni dostawcy będą zobowiązani do oferowania odbiorcom, będącym gospodarstwami domowymi, 12- i 24-miesięcznych umów na dostawy prądu ze stałą ceną. Oprócz nich dostawcy mogliby oferować umowy na dostawy energii elektrycznej po stałej cenie na inny okres. W ten sposób odbiorcom przy wyborze dostawcy byłoby wygodniej porównać kilka planów.

Przypominamy, że do 1 lipca tego roku część ceny prądu rekompensuje państwo.

Przyjęte przepisy wejdą w życie, gdy ustawa zostanie podpisana i oficjalnie ogłoszona przez prezydenta.

Fot. pixabay.com

1 maja weszła w życie nowelizacja przepisów ruchu drogowego

Od 1 maja będzie można korzystać z telefonu komórkowego podczas jazdy tylko używając zestawów głośnomówiących. Korzystanie z telefonu trzymając go w ręku dozwolone jest jedynie gdy pojazd jest nieruchomy lub podczas dłuższego postoju, co oznacza, że nie można go używać np. stojąc w korku, na czerwonym świetle czy przepuszczając pieszych.

Kolejną zmianą jest wprowadzenie zakazu wyprzedzania w terenie zabudowanym, na podwórkach oraz na parkingach.

Ponadto ustanowiono kategoryczny zakaz zatrzymywania się i postoju w miejscach przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych.

Natomiast rowerzyści i piesi będą mogli swobodnie poruszać się po osiedlu i parkingach. Zgodnie ze znolizowanymi przepisami rowerzyści w strefie zamieszkałej nie mają obowiązku jazdy w jednym rzędzie i jak najbliższej prawej krawędzi pasa ruchu.

W znolizowanych przepisach zawarto nowe zalecenie dotyczące przewozu dziecka samochodem. Zaleca się jak najdłuższe przewożenie dziecka w specjalnym foteliku zamocowanym tyłem do kierunku jazdy. Przewożenie w ten sposób dziecka w fotelikach nowszego typu możliwe jest do ukończenia przez nie 15 miesiąca życia. Ważne jest, aby dziecko było przewożone w specjalnym foteliku dostosowanym do jego wzrostu i wagi.

Na podst. BNS

TYGODNIK
WILEŃSZCZYZNY

Wydanie internetowe:
www.tygodnik.lt

Zespół redakcyjny:
Andrzej Kotosowski
Jan Lewicki
Teresa Strumiło

Współpraca:
Monika Urbanowicz

Zygmunt Żdanowicz, radny
samorządu rejonu wileńskiego

Opracowanie komputerowe:
Stawomir Subotowicz

Wydawca:
ZSA „Rejspa” Kalvines 5,
Sužany, rejon wileński
Kolegium redakcyjne

Adres do korespondencji:
LT-09318 Wilno
tel./fax 275-31-66, e-mail: rejspa@rejspa.lt

Projekt finansowany ze
środków Kancelarii Prezesa
Rady Ministrów w ramach
konkursu Polonia i Polacy
za Granicą 2022

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie”

„Coraz większy i coraz bardziej gościnny”

(Dokończenie ze str. 1)

korzenia. Zamiast tożsamości narodowej oferuje się nam często tożsamość konsumencką. Z drugiej strony kultura polska i kultura litewska są atakowane z zewnątrz przez imperialną Rosję, przez rosyjską propagandę i to wielkie ciśnienie, w którym nasze dwa państwa obecnie znalazły, wymagają właściwej odpowiedzi. Dom Kultury Polskiej w Wilnie jest taką bezpieczną przystanią. Przystanią dla wszystkich tych, którzy chcą kultywować kulturę polską tutaj, w Wilnie na Litwie, ale także umacniać nasz sojusz, naszą przyjaźń pomiędzy Polską a Litwą” – mówił szef polskiego rządu o misji DKP, dodając, że „tutaj na propagandę rosyjską odpowie się prawdą, na imperializm odpowiada się pracą na rzecz porozumienia między narodami”.

„To z potęgi ducha, z kultury bierze się wola i determinacja do działania, dlatego tak ważna jest rola polskiej kultury dla umacniania wolności. Mam nadzieję, że Dom Kultury Polskiej w Wilnie nie będzie tylko schronieniem dla polskiej mniejszości, miejscem spotkań dla polskiej mniejszości w Wilnie, ale przede wszystkim będzie latarnią wolności dla Polaków, dla Litwinów – zawsze otwarty – a także dla pozostałych narodów Europy Środkowej” – mówił premier Polski. Podkreślił, że DKP to serce polskości i serce przyjaźni polsko-litewskiej.

Premier Litwy Ingrida Šimonytė wyraziła zadowolenie ze skutecznej rozbudowy DKP. „Cieszę się, że Dom Kultury Polskiej w Wilnie daje społeczności polskiej możliwość rozwijania własnej kultury poza granicami Polski” – powiedziała szefowa litewskiego rządu. Podkreśliła też, że szczerze docenia aktywność społeczności polskiej, jej zaangażowanie w życie kraju, postawę obywatelską, solidarność, wkład w niepodległość naszego kraju oraz w budowanie nowoczesnego państwa.

Premierzy Polski i Litwy od-

Za wybitne zasługi w rozwijaniu polsko-litewskiej współpracy kulturalnej Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi RP został odznaczony Artur Ludkowski, dyrektor Domu Kultury Polskiej w Wilnie, a za zasługi na rzecz społeczności polskiej na Litwie Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczeni zostali Anna Marta Kwiatkowska i Mirosław Ciunowicz, dyrektor TVP Wilno

Fundatorzy wyrazili nadzieję, że realizacja rozbudowy Domu Kultury Polskiej w Wilnie będzie kolejnym impulsem do jeszcze większej aktywności mniejszości polskiej na Litwie

słonili tablicę informacyjną dotyczącą rozbudowy DKP oraz dokonali symbolicznego przecięcia wstęgi.

Dom Kultury Polskiej w Wilnie, przy ulicy Nowogródzkiej 76, działa od lutego 2001 roku. Dotychczas funkcjonujący budynek ma 6 tys. metrów kwadratowych i jest siedzibą ponad 30 polskich organizacji, działających w litewskiej stolicy. Z czasem budynek DPK okazał się zbyt mały na potrzeby polskiej społeczności w Wilnie i powstał

pomysł jego rozbudowy. Budowa nowego skrzydła rozpoczęła się niespełna dwa lata temu, a we wtorek ten nowy budynek został uroczysto otwarty. To dodatkowe 4 tys. metrów kwadratowych powierzchni, które zagospodarują m.in. kawiarnia, hotel, sala teatralna, mieszcząca 200 widzów, i nowe studio TVP Wilno o powierzchni 600 metrów kwadratowych powierzchni. Wybudowano też dodatkowy podziemny parking.

Fot. Marlena Paszkowska

Ustawa o desowietyzacji weszła w życie

Od 1 maja br. na Litwie zaczęła obowiązywać Ustawa o desowietyzacji, która zakazuje eksponowania oraz promowania totalitarnych i autorytarnych reżimów, a także ich symboliki.

Zgodnie z nowym prawem można usunąć wszystkie sowieckie pomniki, zmienić nazwy ulic i placów oraz innych obiektów przypominających o reżimie komunistycznym. Szacuje się, że na Litwie jest około 160 obiektów, które można uznać za propagujące reżimy totalitarne. W większości są to pomniki na cmentarzach żołnierzy sowieckich. Usunięcie tych pomników dotychczas utrudniał fakt, że są one na liście dziedzictwa. Obecnie, po wejściu w życie ustawy, o

tym czy dany obiekt należy usunąć zdecyduje specjalna komisja międzyresortowa na wniosek Litewskiego Centrum Badań nad Ludobójstwem i Ruchem Oporu lub władz samorządowych.

Niektóre samorządy Litwy już wcześniej wnioskowały o skreślenie z listy dziedzictwa poszcze-

gólnych pomników żołnierzy sowieckich. W kraju zdemontowano już kilkadziesiąt takich obiektów. Pod koniec ubiegłego roku z wileńskiego Cmentarza na Antokolu usunięto też pomnik będący najbardziej rozpoznawalnym w kraju miejscem upamiętniającym żołnierzy sowieckich.

„Lux Express” powiezie z Wilna do Warszawy trzy razy dziennie

Warszawa jest jednym z najpopularniejszych kierunków podróży mieszkańców Litwy – coraz więcej osób wybiera to miasto na weekendowe czy świąteczne wypadki. Od teraz stolica Polski będzie jeszcze bardziej dostępna. Przewoźnik autobusowy „Lux Express” zwiększa liczbę kursów i od 28 kwietnia autokary tej firmy kursują między stolicami Litwy i Polski trzy razy dziennie.

Liczba kursów między Wilnem a Warszawą jest zwiększana z uwagi na rosnące potoki pasażerów.

„W marcu tego roku między Wilnem a Warszawą przewieźliśmy o 49 proc. więcej pasażerów niż w analogicznym okresie ubiegłego roku. Wraz ze wzrostem liczby pasażerów chcemy zaoferować im większy wybór godzin odjazdów oraz zachęcić obecnych i nowych klientów do wybierania wygodnych autobusów na wyjazdy do Warszawy” – powiedział cytowany w komunikacie Rait Rimmel kierownik ds. międzynarodowego biznesu „Lux Express”. Od 28 kwietnia autobusy „Lux Express” wyruszają z Wilna do Warszawy o godzinach 7.10, 14.15 i 22.30, a z Warszawy do Wilna o godz. 12.00, 20.30 i 23.45.

Podróż autobusem z Wilna do Warszawy trwa około 8 godz. 45 min – 8 godz. 50 min, a z Warszawy do Wilna około 8 godz. – 8 godz. 30 min.

Od 19 lat Litwa jest członkiem Unii Europejskiej

Dziewiętnaście lat temu, 1 maja 2004 roku, Litwa, wraz z Polską, Łotwą, Estonią, Czechami, Węgrami, Słowacją, Słowenią, Cyprzem oraz Maltą dołączyła do Unii Europejskiej.

Rok wcześniej na Litwie odbyło się referendum, w którym wejście do UE poparło 90 procent obywateli. Do strefy euro nasz kraj należy od 1 stycznia 2015 roku. Zdaniem prezydenta Gitanasa Nausėdy, obecnie możemy cieszyć się z dobrodziejstw i zalet obecności Litwy w rodzinie europejskiej. – Są to wspólne decyzje oparte na wspólnych wartościach demokratycznych, zasadach prawa międzynarodowego, prawach i wolności człowieka. Są to reformy, integracja ze wspólnym rynkiem, które doprowadziły do oczywistego wpływu na wzrost gospodarczy – uważa prezydent.

Na Litwie liczba bankructw wzrosła najbardziej spośród wszystkich krajów bałtyckich

Litwa wyróżniała się w ubiegłym roku wśród krajów bałtyckich najwyższym wzrostem liczby bankructw, który wyniósł 27,4 proc.

W ubiegłym roku na Litwie odnotowano 1041 upadłości, podczas gdy w 2021 r. liczba ta wynosiła 817, w 2020 r. – 815, a w 2019 r. – 1641.

Choć udział upadłych firm w całym regionie Europy Środkowo-Wschodniej wyniósł w zeszłym roku średnio 0,54 proc., to na Litwie wskaźnik ten był półtora raza wyższy (0,85 proc.), na Łotwie dwa i pół raza niższy (0,21 proc.), a w Estonii wyniósł 0,08 proc. – 7 razy mniej niż średnia dla regionu. Według zrewidowanych prognoz, w tym roku spodziewany jest dla Litwy niższy wzrost PKB niż zakładano wcześniej. Obecnie zakłada się, że wyniesie on 0,3 procenta, podczas, gdy wcześniej mówiono o wzroście na poziomie 0,4 procenta.

Prognozy wzrostu PKB dla Łotwy są lepsze od 0,2 do 0,4 proc., a dla Estonii przewiduje się 0,5 proc. spadek.

Na podst. coface.lt

Europejscy pediatrzy biją na alarm z powodu niedoborów leków

Pediatrzy w krajach europejskich nie kryją zaniepokojenia niedoborem leków dla dzieci, w tym antybiotyków i leków na astmę, co ich zdaniem zagraża zdrowiu dzieci.

W liście do ministrów zdrowia, lekarze podkreślili „pilną potrzebę znalezienia szybkiego, niezawodnego i długoterminowego” rozwiązania problemu zapasów leków w Europie.

List został skierowany do ministrów zdrowia Austrii, Francji, Niemiec, włoskiej prowincji Południowy Tyrol i Szwajcarii.

Zdaniem lekarzy to do polityków należy zagwarantowanie wystarczającej produkcji i podaży oraz zapewnienie dostępności leków potrzebnych do podstawowej opieki pediatrycznej.

Zapewnienie dostępności antybiotyków, środków przeciwbólowych, leków na gorączkę i astmę oraz szczepionek ma kluczowe znaczenie, podkreślili pediatrzy.

Zimą w Europie brakowało ważnego antybiotyku, amoksyliny i innych leków, ponieważ wzrost zachorowań, zwłaszcza wśród dzieci, doprowadził do wzrostu zapotrzebowania na te leki.

Na podst. BNS

NOWINY Znad Solczy

XXXIV bieg lekkoatletyczny Biała Waka - Rudniki - Biała Waka

Prawdziwe święto sportu

W sobotę, 29 kwietnia br., w Białej Wace odbył się XXXIV bieg lekkoatletyczny Biała Waka - Rudniki - Biała Waka. Organizatorami imprezy sportowej byli: Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół”, Związek Klubów Sportowych Rejonu Solecznickiego, Samorząd Rejonu Solecznickiego, Litewskie Stowarzyszenie Miłośników Biegu.

W święcie sportu, tak jest nazywana sportowa impreza w Białej Wace, wzięło udział kilkaset miłośników lekkiej atletyki nie tylko z rejonu solecznickiego, ale i innych rejonów Litwy. Pierwsze na start wyszły drużyny szkolne, które musiały rywalizować w sztafecie lekkoatletycznej. Młodzież wykazała się dobrą sprawnością fizyczną oraz chęcią walki. O zwycięstwie sztafety Gimnazjum Tysiąclecia Litwy w Solecznikach zdecydowały ostatnie metry dystansu, drugą na mecie była sztafeta Gimnazjum im. S. Rapolionisa w Ejszyszkach, trzecia – ekipa Szkoły Podstawowej w Kaszunach.

Zmaganiom lekkoatletycznym towarzyszył turniej w koszykówce (3x3). W turnieju w najbardziej popularnej na Litwie dyscyplinie sportowej wygrała ekipa „Salininkai”, drugie miejsce zajęli gospodarze, trzecie – zawodnicy drużyny „Nowa fala” z Solecznik. Męski turniej w siatkówce wygrała ekipa „ELIT VOLLEY”, żeński – „FLAMAMINGO”.

W głównym biegu lekkoatletycznym na 10 km wzięło udział 112 lekkoatletów i lekkoatletek z Litwy, Ukrainy oraz Czech. Wśród mężczyzn najlepszy czas (33 min. 43 sek.) uzyskał Witalij Kuznecow, wśród pań triumfowała Weronika Kałasznikowa (37 min. 48 sek.).

Bieg na dystansie 1 km wśród najmłodszych uczestników zawodów lekkoatletycznych wygrał Alfred Tomaszewicz z Jaszun, wśród dziewcząt – Dominika Minakowska z Białej Waki, drugi czas uzyskał Deividas Siemieniocius, trzecie miejsce zajęł Ksawery Szatrowski.

W konkursie podnoszenia ciężarów zwyciężył Povilas Kačinskas z Wilna, który 105 razy podniósł 24-kilogramowy ciężar. Zawody w siłowaniu na rękach wśród mężczyzn wygrał Henryk Tomaszewicz z Jaszun, wśród pań – jaszunianka Aurelia Tomaszewicz. W turnieju ringowym nie mieli sobie równych zawodnicy z Białej Waki.

Zwycięzcy oraz medaliści rywalizacji sportowych zostali nagrodzeni przez organizatorów imprezy medalami oraz cennymi prezentami.

Bajka, która nie ma końca

(Dokończenie ze str. 1)

Historia powstania placówki przed pięćdziesięciu laty w bezpośredni sposób jest związana z przeniesieniem na początku lat 70. centrum rejonowego z Ejszyszek do Solecznik. Centrum nowo powstałego rejonu wówczas w szybkim tempie rozbudowywało się. Jednym z pierwszych budynków wzniesionych w mieście stało się przedszkole. Przez pierwsze 20 lat w przedszkolu działały jedynie rosyjskie i litewskie grupy. Pierwsza polska grupa, na prośbę rodziców i za pozwoleniem ówczesnej radzieckiej władzy rejonowej, została założona dopiero w 1988 roku. Proces „polonizowania” przedszkola zajął długie siedem lat, w trakcie których Litwa została państwem niepodległym, prawa mniejszości narodowych do posiadania oświaty w języku ojczystym nabrały mocy.

Ostatnie dziesięciolecie w historii przedszkola zostało odznaczone nie tylko wzrostem liczby dzieci i grup wychowawczych, których jest obecnie aż dwanaście, ale i zmianami materialno-technicznymi. Nie do porównania polepszył się stan techniczny przedszkola oraz jego wyposażenie. Na taki postęp złożyło się wiele czynników – pomoc partnerów z Polski, inwestycje samorządowe, aktywność kadry pedagogicznej i rodziców.

Pierwsze kroki w sprawie renowacji największego w rejonie przedszkola, wzniesionego w 1973 roku, samorząd solecznicki podjął jeszcze w 2005 roku. Wówczas prace remontowe zostały rozpoczęte przy wsparciu finansowym Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”. Po upływie kilku lat samorząd rejonowy sporządził projekt inwestycyjny, który uwzględniał wykorzystanie europejskiej pomocy finansowej.

Jak na każdą poważną im-

prezę przystało, uroczystość zainaugurował polonez w wykonaniu starszaków. Taniec zachwyił całą publiczność. Pospały się gromkie brawa, które w toku koncertu tylko narastały. A było za co! Część pokazowa w wykonaniu przedszkolaków wzbudziła na widowni prawdziwy podziw. Młodzi artyści z wielką ekspresją i entuzjazmem zaprezentowali program artystyczny przygotowany przez twórcze panie przedszkolanki. Na scenie były i kurczaki, i kotki, i kowboje z rockerami. Dzieci stanęły na wysokości zadania. Brawo! Po części artystycznej przysła kolej na pozdrowienia i podziękowania.

Witając gości dyrektorka przedszkola Anna Kulesovienė podziękowała za wielką pracę swoim pracownikom, słowa uznania kierując także do wieloletniej dyrektorki placówki Daniela Bogdziewicz. Dyrektorka podkreślała także to, że placówka jest nowoczesna i zapewnia wszechstronny rozwój każdemu dziecku.

Na urodziny przedszkola przybyli także przedstawiciele władz samorządu rejonu solecznickiego – mer rejonu Zdzisław Palewicz, dyrektor administracji samorządu Grzegorz Jurgo, kierowniczka wydziału oświaty i sportu administracji samorządu Regina Markiewicz wraz specjalistką wydziału Iriana Ajkowska, starosta gminy solecznickiej Mirosław Niewierkiewicz, przedstawiciele placówek oświatowych rejonu i firm wspierających placówkę, rodzice i dziadkowie dzieci.

Do grona pedagogicznego przedszkola, dzieci i ich rodziców, zebranych gości zwrócił się mer rejonu Zdzisław Palewicz, który w swoim wystąpieniu podkreślił, że uroczystość jest okazją do świętowania, podsumowań, wspomnień i refleksji. Złożył

gratulacje wszystkim, którzy są i byli zaangażowani w życie tej wyjątkowej placówki. Wyraził uznanie dla pracowników za dotychczasową pracę, za serce i oddanie, z jakim wykonują swoje codzienne obowiązki. Przedszkolakom życzył, aby każdy dzień spędzony w przedszkolu z koleżankami i kolegami był wypełniony radością, zabawą, odkrywaniem świata i jego tajemnic.

– To wyjątkowe piękne i radosne święto, bo dotyczy całej społeczności naszego miasta. Przedszkole, to nie tylko instytucja, to wspólnota, a mówiąc językiem współczesnym, to projekt, który nigdy się nie kończy. To projekt, który zawsze ma optymistyczne zakończenie. Tak jak dziś na tej sali – każdy z nas z uśmiechem na twarzy przeżył niezwykłe serdeczne podziękowania za pomysł organizacji tego święta dla pani dyrektor i każdego pracownika z osobna. Dziękuję za wasz ogromny trud na co dzień i przy święcie – życząc dalszego rozwoju i tak owocnej pracy z dziećmi mówił mer rejonu Zdzisław Palewicz.

Z okazji jubileuszu na ręce pani dyrektor Anny Kulesovienė mer rejonu Zdzisław Palewicz złożył list gratulacyjny, kwiaty i prezent pieniężny, zapowiedział także, że w najbliższym czasie placówkę czeka poszerzenie – planowana jest budowa dobudówki, a to znaczy, że przedszkole będzie mogło przyjąć więcej dzieci, będzie więcej miejsca do pracy i zabawy.

Ostatnim elementem uroczystości był ogromny tort urodzinowy z logo przedszkola oraz wypuszczenie w powietrze 50 kolorowych balonów. Jak to na urodzinach bywa maluchy w dniu święta swojej placówki na dobrą zabawę i brak słodyczy nie mogły narzekać.

W Solecznikach otwarto odnowione targowisko

Potrzebny i użyteczny obiekt

W czwartek, 27 kwietnia, w Solecznikach odbyło się uroczyste otwarcie odnowionego targowiska.

– Dziś ważny dzień dla nas wszystkich. To historia sukcesu, bo zrealizowaliśmy i otwieramy nowy, bardzo potrzebny, uży-

teczny obiekt. Targowisko jest sercem każdego miasta. Konsekwentnie pracując upiększamy nasze miasto, a wy jesteście tego świadkami. Niedawno otworzyliśmy odnowiony dworzec autobusowy. Przypomnijmy sobie, gdy na początku lat 70. ubiegłego stulecia powstawały Soleczniki. Minęło 50 lat i my mieliśmy szczęście odnawiać, odbudowywać, upiększać. Kiedy patrzę na nowe pomieszczenia, przypominam sobie, jak będąc merem miasta 30 lat temu, mieszkańcy zwrócili się do mnie z prośbą o założenie targowiska. Jego wygląd pozostał już jedynie w naszej pamięci. Teraz jest pięknie. Przed nami dużo dobrej pracy, którą musimy wykonać dla naszego rejonu – powiedział podczas otwarcia targowiska mer rejonu solecznickiego Zdzisław Palewicz. Życzył sprzedawcom

powodzenia, a klientom udanych zakupów.

Symbolicznego przecięcia wstęgi dokonali: mer Zdzisław Palewicz, wicemer Józef Rybak, dyrektor administracji samorządu rejonu solecznickiego Grzegorz Jurgo, starosta Solecznik Mirosław Niewierkiewicz i wykonawca Arūnas Kairys.

Starosta podziękował handlarzom za cierpliwość, gdyż podczas remontu bazaru musieli przenieść się do tymczasowych pomieszczeń, a teraz z przyjemnością wracają do odnowionego obiektu.

Nowe targowisko poświęcił proboszcz parafii św. Piotra Apostoła w Solecznikach, ks. Ruslan Wilkiel.

Po uroczystości otwarcia przybyli goście mieli okazję obejrzeć odnowiony obiekt. Na terenie o powierzchni 500 metrów kwadra-

towych stanęło 10 pawilonów i 17 straganów. Obiekt przyłączony do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i elektroenergetycznej, zamontowany alarm przeciwpożarowy i ochronny, teren przystosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych. Handlarze będą mogli sprzedawać nie tylko wewnątrz budynku, ale także na pobliskim terenie z chodnika. Budynek o konstrukcji metalowej, pokryty blachą, z oknem na górze, ściany z płyt włókno-cementowych, posadzka z betonu i kostki brukowej. Przy wejściu znajduje się podnoszona brama.

Podczas uroczystości zebranych zabawiała kapela Zespołu Pieśni i Tańca „Soleczanie”, a zebrani mogli poczęstować się świeżo upieczonym sękaczem. Za pracę targowiska odpowiada starostwo solecznickie.

Posłowie AWPL-ZChR proponują Sejmowi powrót do kwestii oryginalnej pisowni nazwisk

Posłowie z Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin (AWPL-ZChR) proponują, aby Sejm ponownie zajął się kwestią zapisu nazwisk ze znakami diakrytycznymi.

Posłowie z ramienia AWPL-ZChR – Rita Tamašunienė i Czesław Olszewski – zarejestrowali w Sejmie poprawiony projekt nowelizacji ustawy o pisowni nazwisk w dokumentach, który zakłada zezwolenie na zapis nielitewskich nazwisk ze znakami diakrytycznymi. Jeżeli Sejm wyrazi na to zgodę, imiona i nazwiska w dokumentach tożsamości oraz w wypisach aktów stanu cywilnego będą pisane literami alfabetu łacińskiego.

Zdaniem Rity Tamašunienė, zastępcy starosty sejmowej Mieszanej Grupy Posłów, pozwoliłoby to obywatelom Republiki Litewskiej posiadanie oryginalnego imienia i nazwiska, będącego częścią ich tożsamości, wpisem potwierdzającym więzi rodzinne.

„Obecna regulacja prawna nie jest zgodna z konstytucyjną zasadą równouprawnienia, ponieważ z prawa do oryginalnego nazwiska i imienia w dowodach osobistych mogą korzystać tylko ci obywatele, których nazwiska nie mają znaków diakrytycznych. Przedłożony projekt ustawy jest szczególnie aktualny dla Polaków na Litwie, największej mniejszości narodowej w naszym kraju, oraz dla obywateli Litwy, którzy zawarli związek małżeński z obywatelami innego państwa i napotykać na problemy prawne i podatkowe wynikające z różnych zapisów w aktach stanu cywilnego, ponieważ członkowie jednej rodziny mają różne nazwiska” – tłumaczy Rita Tamašunienė.

Jej zdaniem, przyjęcie proponowanego projektu rozwiązałyby problem pisania imion i nazwisk, z którego powodu mieszkańcy zmuszeni są odwoływać się do sądów. Tamašunienė przypomina, że Sąd Najwyższy Litwy 6 października 2021 roku orzekł,

że odmowa sporządzenia aktu stanu cywilnego bez znaku diakrytycznego, powołując się na brak możliwości technicznych, może być oceniona jako norma prawna zawężająca uprawnienia jednostki.

Tamašunienė zwraca uwagę na to, że po przyjęciu proponowanej nowelizacji ustawy konieczna będzie zmiana systemów kodowania danych rejestrów ludności, dostosowanie rejestrów państwowych do zarządzania nazwiskami ze znakami diakrytycznymi innych języków. W związku z tym proponuje się, aby nowelizacja ustawy weszła w życie 1 lutego 2024 roku.

W grudniu ub. roku Sejm w pierwszym czytaniu odrzucił projekt nowelizacji ustawy o pisowni nazwisk w dokumentach, zezwalający na zapis nazwisk ze znakami diakrytycznymi. Projekt zwrócono autorom do poprawienia.

Obowiązująca od maja 2022 roku ustawa o pisowni imion i nazwisk dopuszcza użycie liter „q”, „w” i „x” w paszportach. Polacy na Litwie mogą na razie skorzystać wyłącznie z litery „w”. Zmiany nie obejmują liter ze znakami diakrytycznymi: ć, ł, Ń, ó, ś, ź, ż, dź, dż. A więc nazwiska większości Polaków w dalszym ciągu nie mogą być zapisywane oryginalnie.

Posłanka Rita Tamašunienė już wcześniej podkreślała, że w ten sposób łamane są zasady równości i sprawiedliwości. Bo jeśli państwo już kiedyś pozwoliło na zapis w dokumentach osobistych nielitewskich nazwisk z użyciem alfabetu łacińskiego, to prawo to powinno dotyczyć pełnego imienia i nazwiska, a nie jego części.

Na podst. ELTA, inf. wł.

Projekt ustawy AWPL-ZChR o ujawnieniu byłych agentów KGB poparło 48 posłów

W ubiegłą środę, 26 kwietnia, z inicjatywy posłów Rity Tamašunienė i Czesława Olszewskiego z Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin zarejestrowany został w Sejmie projekt nowelizacji ustawy o rejestracji, przyznaniu się, wciągnięciu na listę i ochronie osób potajemnie współpracujących ze służbami specjalnymi byłego ZSRR. Projekt ten poparło 48 posłów.

Projekt został przygotowany w celu ujawnienia wszystkich tajnych współpracowników służb specjalnych byłego Związku Sowieckiego z dniem 1 stycznia 2024 roku.

Parlamentarzyści z ramienia AWPL-ZChR tłumaczą, że obecnie nazwiska i dane współpracowników KGB są utajnione na okres 75 lat. Stwarza to warunki do spekulowania i możliwości szantażu takich

osób lub rozpowszechniania o nich zniesławiających informacji. Osoby tajnie współpracujące z KGB, gdy społeczeństwo o nich nie wie, mogą być szantażowane nie tylko przez polityków krajowych, ale też siły zewnętrzne. Taka sytuacja nie gwarantuje demokratycznemu społeczeństwu prawa do wiedzy i może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo narodowe.

Jak podkreśla poseł Czesław Olszewski, konieczne jest upublicznienie wszystkich najważniejszych dokumentów związanych z tą działalnością, ujawnienie stopnia, w jakim działalność KGB przeniknęła w różne dziedziny ludzkiego życia. Projekt ma również na celu zapobieżenie ewentualnemu szantażowi osób, które współpracowały ze służbami specjalnymi byłego ZSRR, i wpływu na ich decyzje, manipulowaniu dostępnymi lub domniemanymi informacjami na ich temat, gdyż część takich osób zajmowała i nadal piastuje wysokie stanowiska w administracji państwowej i sądach.

AWPL-ZChR już od dawna zabiega o ujawnienie nazwisk tajnych współpracowników służb specjalnych byłego ZSRR.

Brak woli i odwagi

(Dokończenie ze str. 1)

W ubiegły czwartek podczas posiedzenia Sejmu posłanka Rita Tamašunienė wygłosiła oświadczenie z okazji 29. rocznicy podpisania przez Litwę i Polskę Traktatu o przyjaznych stosunkach i dobrosąsiedzkiej współpracy. Umowa ta została podpisana 26 kwietnia 1994 roku. – Umowa jest jednym z najważniejszych dokumentów współpracy dwustronnej, który zasadniczo zmienił atmosferę wzajemnej nieufności i położył podwaliny pod pomyślny proces integracji obu krajów z NATO i Unią Europejską – mówiła z trybuny sejmowej Tamašunienė. – W stosunkach bilateralnych, w najważniejszych obszarach: współpracy międzynarodowej, bezpieczeństwa, gospodarki, energetyki itd. – zasada „dobrosąsiedzkiej współpracy” stała się

fundamentalną wartością, która wzmocniła oba państwa pod każdym względem i przerodziła się w strategiczne partnerstwo.

Jak podkreśliła posłanka, obecnie Litwa i Polska odgrywają ważną rolę i wykazują przywództwo w europejskich i światowych procesach i decyzjach politycznych w nowym okresie geopolitycznym, a poparcie Ukrainie w celu wspólnego zwycięstwa w brutalnej wojnie jeszcze bardziej zbliżyło oba kraje. Tamašunienė wskazała też na to, że Traktat między Polską a Litwą o przyjaznych stosunkach i dobrosąsiedzkiej współpracy jest też ważnym i wiążącym międzynarodowym aktem prawnym, którym umawiające się strony zobowiązały się na rzecz polskiej i litewskiej mniejszości narodowej.

– Umowa dwustronna, jak na razie jedyny akt prawny, który

definiuje pojęcie mniejszości narodowych i gwarantuje prawa, ochronę, zasady i standardy odpowiadające międzynarodowym standardom, które są określone w międzynarodowych deklaracjach, konwencjach, paktach i innych aktach prawnych – mówiła przedstawicielka AWPL-ZChR.

Bo w 2010 roku obowiązująca wówczas na Litwie Ustawa o mniejszościach narodowych nie została przedłużona, ustawa wygasła, a nowej nie przygotowano do dziś. – W Sejmie jest obecnie aż 5 projektów ustaw o mniejszościach narodowych, które leżą zakurzone w komitetach i to już jest kwestia woli politycznej, a raczej jej braku – powiedziała Tamašunienė.

Podkreśliła, że w marcu tego roku Komitet Narodów Zjednoczonych zalecił Litwie „podjęcie pilnych działań i przyspieszenie przyjęcia nowej ustawy o mniejszościach narodowych, podjęcie

skutecznych działań w celu pełnej ochrony mniejszości narodowych, w tym ich języka, religii, kultury i tożsamości”.

– Ustawa o mniejszościach narodowych obowiązywała od pierwszych dni niepodległej Litwy, została wypróbowana i zwerifikowana w praktyce. Konieczność takiej ustawy dla państwa i współobywateli została zatwierdzona przez Radę Najwyższą, oceniona przez społeczność międzynarodową i najważniejsze instytucje europejskie jako zaawansowany akt prawny, ale obecnie pozostaje tylko częścią dziedzictwa litewskich aktów prawnych – ubolewała polityk.

Zwróciła uwagę na to, że nie są proponowane istotne zmiany obowiązujących do 2010 roku przepisów ustawy o mniejszościach narodowych, więc, jej zdaniem, nie powinno być już żadnych obaw, lęków czy postrzeganych zagrożeń związanych z tą ustawą.

– Nie chce mi się wierzyć, że również współczesnym politykom brakuje odwagi, dobrych chęci czy zrozumienia, że jak napisano we wstępie do traktatu „mieszkańcy od wieków na terytorium obydwu państw Polacy i Litwini wnosili i wnoszą trwałe wartości do kultury obu narodów i państw, jak również mają istotny wkład w rozwój kultury europejskiej, że odzyskanie niepodległości przez oba państwa i narody nakłada na nas obowiązek śmiałego myślenia o przyszłości – powiedziała w Sejmie Tamašunienė. – Dlatego apeluję do komitetów, w których ustawa utknęła, rządu i posłów wszystkich o to, aby przed 30. rocznicą umowy dwustronnej, którą będziemy obchodzić 26 kwietnia 2024 roku”, przyjąć Ustawę o mniejszościach narodowych i zrealizować złożone w traktacie zobowiązania oraz obietnice dane dla polskiej i litewskiej mniejszości narodowych – zachęcała Tamašunienė.

Uroczystości poświęcone Rokowi Dzukii

Rok 2023 Sejm Republiki Litewskiej ogłosił Rokiem Dzukii (Dainawy). Rok pamiątkowy Dzukii ogłoszono w celu uczczenia 770. rocznicy pierwszej wzmianki imienia Dainawa w źródłach historycznych. Ziemia Dainawów (łac. terra Deynowe) została wymieniona po raz pierwszy w 1253 roku w akcie darowizny króla Mendoga dla krzyżowców inflanckich.

Ogłoszenie pamiątkowego roku Dzukii (Dainawy) celem jest zwrócenie uwagi na wyjątkowe tradycje Dzukii (Dainawy) - przysłowia, folklor mówiony i muzyczny, dziedzictwo kulinarne, tradycyjne rzemiosła i biznes, kalendarz i inne zwyczaje, a także aktualizacja ich zachowania, jak też uczczenie silnej tożsamości etniczno-regionalnej mieszkańców tego regionu.

W celu uczczenia Roku Dzukii Wielofunkcyjny Ośrodek Kultury w Rudominie zorganizował szereg imprez.

W dniu 22 kwietnia w Centrum Kultury w Zujunach, który jest filią WOK w Rudominie, odbył się Republikański Festiwal Tradycji Dainawy „Per dirdi dvarų saulė tekėjo“. Uczestnicy festiwalu zaprezentowali publicz-

ności dawne tradycje pieśni, tańców i dziedzictwa kulinarnego regionu Dzukii. Koordynatorem tej konferencji była Rasa Kauzonaitė.

W ramach konferencji zostały zorganizowane trzy imprezy. Pierwszą z nich były warsztaty nauki śpiewu pieśni Dzuków. Uczestnicy poznawali prawidłową wymowę słów oraz melodykę pieśni. Wykład o śpiewie dzukijskim „Regionalne cechy śpiewu” wygłosiła Dalia Mockevičienė - działacz Lokalnej Grupy Działania Obwodu Trockiego, etnomuzykolog, kierownik zespołów folklorystycznych „Vermė” i „Spalgenā”, nauczyciel kultury etnicznej. Następnie wraz z zespołem folklorystycznym „Vermė” publiczność uczyła się pieśni ludowych. Piosenki regionu Dzukii śpiewali soliści zespołu „Verdenė” Inga

Krasuckienė, Alma Baublienė, Aušra Krutkytė, Algis Bernotas, Ričardas Glemža. W drugiej części tej imprezy odbyło się spotkanie z Veroniką Povilionienė - gwiazdą litewskiego folkloru, o której wszyscy słyszeli - także tutaj na Litwie, i mieszkający z dala od Ojczyzny - ambasadorem litewskiego folkloru, pochodzącą z Dzukii pieśniarką.

Podczas drugiej imprezy w ramach konferencji publiczność zapoznała się z tańcami Dzukii. O cechach tańców i korowodów Dzukii opowiedziała kierowniczka zespołu „Dolija” Vilija Vaitkienė. Tańców i korowodów uczył zespół folklorystyczny „Dolija” z wileńskiego Gimnazjum na Zwierzyncu.

Podczas ostatniej imprezy publiczność zapoznała się z ku-

linarnym dziedzictwem Dzukii. Wykład o tym wygłosiła Lina Černiauskienė - specjalistka od dziedzictwa kulinarnego, edukolog. Przywiozła ze sobą na konferencję niektóre dania Dzukii - babkę z gryki, kaszę gryczaną z piestrzenicami (rodzaj grzybów). Opowiedziała o całym procesie robienia tych niezwykle ciekawych i skomplikowanych dań. Następnie każdy mógł je spróbować.

W czasie trwania konferencji działał nieduży kiermasz, gdzie każdy chętny mógł nabyć przeróżne wyroby sztuki ludowej.

Uczestnikom konferencji zostały wręczone przez organizatorów dyplomy-podziękowania i upominki.

W dniu 26 kwietnia w Wielofunkcyjnym Ośrodku Kultury w Rudominie odbyły się warsztaty taneczne „Tańce i zabawy regionu Dzukii”, które prowadziła Ineta Dubininkaitė. Wzięli w nich udział tancerze zespołu „Žiogeliai”, zespołu pieśni i tańca ludowego „Rudomianka”, rodzice młodzieży oraz inni.

Na początku zajęcia Ineta Dubininkaitė opowiedziała ze-

branym o Dzukii, zaprezentowała krótki filmik przedstawiający ten region, jego historię, tradycje, gwarę. Uczestnicy warsztatów poznali niektóre słowa używane przez mieszkańców Dzukii, przysłowia o tym regionie, jak też zgadywali różne zagadki, słuchali, jak brzmi gwara Dzuków. Następnie wszyscy wesóło się bawili w różne gry, takie, jak na przykład: „Zbiorę grzyby”, „Geni, geni liek”, „Vilko bodega”. Po zabawach nastąpił czas na tańce. Uczestnicy warsztatów uczyli się tańczyć takie tańce, jak: „Kalnukas, meistrukas”, „Sukčius”. Wszyscy mieli okazję zobaczyć i nawet przymierzyć tradycyjny strój ludowy Dzuków. Na zakończenie uczestnicy warsztatów wzięli udział w interaktywnej grze Kahoot, podczas której sprawdzili swoją wiedzę o Dzukii.

Organizatorzy serdecznie dziękują Samorządowi Rajonu Wileńskiego za wsparcie finansowe uroczystości, a wszystkim lektorom, artystom za szczegółowe przedstawienie dziedzictwa kulturowego Dzukii.

Inf. RDKC

W Sejmie dyskutowano o stanie dróg w kraju i na Wileńszczyźnie

Poszukiwanie rozwiązań

W ubiegły wtorek odbyło się w Sejmie, na zaproszenie Mieszanej Grupy Posłów, spotkanie z nowym kierownictwem Dyrekcji Dróg Samochodowych (LAKD). Posłanka Rita Tamašunienė z AWPL-ZChR poruszyła temat problematycznych dróg w rejonach wileńskim i solecznickim.

– Jednym z głównych tematów spotkania był stan dróg rejonowych, zwłaszcza prowadzących przez miasta i miasteczka, także przebudowa drogi betonowej Wilno-Uciana, która jest realizowana w bardzo wolnym tempie – podkreśliła Rita Tamašunienė, posłanka z ramienia AWPL-ZChR, zastępca starosty Mieszanej Grupy Posłów. Rozmawiano też o możliwościach programu mobilności wojskowej, częściowo finansowanego z funduszy unijnych.

– Dążę do tego, aby zostały przebudowane i efektywniej utrzymywane nie tylko drogi dojazdowe do poligonów, ale także stałe trasy wojskowe. Ciężki sprzęt wojskowy niszczy drogi,

a ciągle łatanie nie jest rozwiązaniem. Kilkakrotnie już omawiałam tę kwestię z ministrami ochrony kraju i transportu. Stale otrzymuję zapytania od mieszkańców miast i miasteczek, mieszkających w pobliżu dróg tras wojskowych: z Podbrodzia do Rukli (przez Niemenczyn, Mejszagołę, Dukszty, Jewje), do poligonu w Rudnikach – zaznaczyła Tamašunienė.

Odpowiadając na poruszony przez zastępcę starosty Mieszanej Grupy Posłów problem, kierownictwo LAKD poinformowało, że został już ogłoszony (powtórnie) przetarg na przebudowę odcinka drogi przez Mejszagołę i przygotowywany jest projekt gruntowne-

go remontu drogi Niemenczyn-Puczałówka.

Podczas spotkania omówiono też inne problematyczne drogi w rejonach wileńskim i solecznickim.

– LAKD poinformowało również, że trwają prace przygotowawcze do zmniejszenia korków z Zachodniej Obwodnicy Wilna do rejonu wileńskiego. Przepro-

wadzona też zostanie ocena drogi Soleczniki-Butrymańce-Ejszyszki, ponieważ „kolejka priorytetowa” w żaden sposób nie dociera do tej drogi – powiedziała polityk.

Dodała też, że kierownictwo LAKD we współpracy z samorządami poszukuje rozwiązań umożliwiających szybsze i prostsze zarządzanie wiat przystankowych na terenach wiejskich.

– Wspólnie z kolegami będziemy dążyć do zwiększenia środków na Program Rozwoju i Utrzymania Dróg, co zwiększy możliwości Dyrekcji Dróg i samorządów w zakresie realizacji projektów infrastruktury drogowej, zapewnienia bezpieczniejszego ruchu i jakości środowiska życia – podsumowała Rita Tamašunienė.

W stolicy

Złożyli przysięgę nowi stołeczni radni i mer

W Samorządzie m. Wilna zabrzmiały uroczyste przysięgi – 51 radnych przyrzekło szanować i wykonywać Konstytucję i ustawy, sumiennie wykonywać wszystkie obowiązki stołecznego radnego. Przysięgę złożył również nowy mer Wilna Valdas Benkunskas. Mer Wilna obiecał wilnianom, że będzie pracował odpowiedzialnie, uważnie ich słuchał i rządził uczciwie, by w Wilnie jego mieszkańcom żyło się jeszcze wygodniej i lepiej.

Pracę w radzie rozpoczęło 8 komitetów: środowiska i usług miejskich, gospodarki i finansów, kultury i turystyki, rozwoju miasta, spraw socjalnych, zdrowia i spraw sportowych, oświaty oraz przyszłości Wilna.

Nowość obecnej kadencji – wszystkie posiedzenia komitetów będą transmitowane na żywo na kanale YouTube samorządu. Wśród radnych nowej kadencji są zarówno nowicjusze (27), jak też radni, którzy sprawują swoje obowiązki od wielu lat oraz kil-

ku radnych, którzy już wcześniej przez jakiś czas pełnili te obowiązki. Kilku najmłodszych radnych ma po 24 lata, najstarszy ukończył wkrótce 70. W radzie jest 20 kobiet i 31 mężczyzn. Wśród nowych radnych jest 19 przedstawicieli Związku Ojczyzny – Litewskich Chrześcijańskich Demokratów, 9 członków Partii Wolności, 9 przedstawicieli partii „Wolność i sprawiedliwość”, 7 przedstawicieli Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Ro-

dzin, 4 członków Litewskiej Partii Socjaldemokratycznej i 3 przedstawicieli Zjednoczenia Narodowego.

Po złożeniu przez radnych i mera przysięgi podjęto też pierwsze decyzje – zatwierdzeni zostali na stanowiskach wicemerców Simona Bieliūnė i Donalda Meiželytė. Ogółem będzie czterech wicemerców – dwóch oddelegowanych przez frakcję Związku Ojczyzny – Litewskich Chrześcijańskich Demokratów i dwóch – przez Partię Wolności.

Kolejki do przedszkoli maleją

W marcu samorząd ogłosił początek rekrutacji do przedszkoli. Rozesłano zaproszenia do rodziców 7 893 dzieci do uczęszczania do grup przedszkolnych i klas zerówkowych. 71 proc. dzieci trafiło do przedszkoli według pierwszego priorytetu. 6 817 rodziców już podpisało umowy z placówkami oświatowymi. Ci, którzy jeszcze nie podpisali, proszeni są, by zrobili to w najbliższym czasie.

„W ostatnich latach kolejki do przedszkoli – po głównej rekrutacji – maleją. Wieloletni problem rozwiązujemy poprzez planowanie potoków rekrutacji, ukierunkowaną rozbudowę sieci przedszkoli w nowych dzielnicach, gdzie rekrutacja przedszkoli jest mniejsza. Budowa przedszkoli już trwa w Poszylajciach, Zameczku, Perkūnkiemisie, Balsiai, na Śnipiszkach. Rozbudowując infrastrukturę, podnosimy jednocześnie jakość kształcenia oraz kompetencje menedżerskie kierowników” – mówi wicemerc Edyta Tamošiūnaitė.

Po zakończeniu głównej rekrutacji w kolejce na miejsca w przedszkolach czeka 1 446 dzieci, z którym 241 uczęszcza do przedszkoli i otrzymuje wsparcie finansowe samorządu w wysokości 120 euro. Z czekających w kolejce 1 172 dzieci zadeklarowało miejsce zamieszkania w Wilnie, pozostałe 274 dzieci mają zadeklarowane miejsce zamieszkania w innych miastach. W kolejce czeka również

1 183 dzieci, którzy uczęszcza do przedszkoli, chcieliby jednak je zmienić. Obecnie do przedszkoli niepaństwowych uczęszcza 7 532 dzieci. Rekompensatę w wysokości 100 euro otrzymują rodzice 6 dzieci, którzy pobierają kształcenie w domu (zatrudnia się nianię albo opiekę i kształcenie realizują sami rodzice).

W 2022 roku – do końca roku – do placówek edukacji przedszkolnej w Wilnie przydzielonych było 11 115 dzieci. Około 80 proc. z nich trafiło do wybranych przez rodziców przedszkoli według pierwszego priorytetu. 1 658 dzieci (w tym 766 w wieku do 2 lat) czekało w kolejce do wybranych przez ich rodziców przedszkoli, 98 z nich nie byli zadeklarowani w Wilnie. 478 dzieci uczęszczało do prywatnych przedszkoli i otrzymało przyznawane przez samorząd wsparcie w wysokości 100 euro. Ogółem rekompensatę w wysokości 100 euro otrzymało 7 205 dzieci, które uczęszczały do prywatnych przedszkoli. Oprócz tego rekompensatę w wysokości 100 euro otrzymało 15 dzieci, które pobierały edukację w rodzinach.

W Wilnie działa 125 żłobków-przedszkoli, 12 przedszkoli-żłobków, w 28 szkołach ogólnokształcących działają grupy edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. W sumie działają 1 493 grupy – 283 grupy dla dzieci w wieku do 3 lat, 885 grup dla dzieci w wieku od 3 do 6 lat oraz 325

grup edukacji wczesnoszkolnej. Do grup edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej uczęszcza 28 552 dzieci.

Od 2016 roku w Wilnie w odnowionych budynkach urządzono 5 placówek edukacji przedszkolnej – przedszkola „Ažuolas”, „Gluosnis”, „Žolynas”, „Giliukas”, „Malūnėlis”, wybudowano również 6 dobudówek modułowych przy żłobkach-przedszkolach „Atžalėlė”, „Gabijėlė”, „Gintarėlis”, „Medynėlis”, „Strazelis”, „Vandenis”. W zaadoptowanych lub wynajętych przez samorząd pomieszczeniach urządzono filie 7 żłobków-przedszkoli – „Pasaka”, „Giluzis”, „Kodėlčiukas”, „Vėjelis”, „Pilaitukas”, „Pumpurėlis”, „Lazdynėlis”.

Obecnie trwają prace projektowe lub budowa 6 nowych przedszkoli w dzielnicach Poszylajcie (ul. Žemynos 2C), Zameczek (ul. Pajautos 7 i ul. Tolminkiemio 11 A), Perkūnkiemis (ul. Bieliūnų 5/9), Balsiai (ul. Aušrinės 10A), Śnipiszki (ul. Kernavės 82), Jeruzolimka (ul. Braškių). Do 2025 roku nowe placówki wybudowane mają być w Poszylajciach, Zameczku i Perkūnkiemisie, pozostałe mają powstać do 2026 roku.

Osoby, które nie otrzymały zaproszeń do przedszkoli, mogą korzystać z podanych w systemie informacyjnym danych o pozostałych wolnych miejscach w przedszkolach i zredagować swoje wnioski ze wskazaniem przedszkola, do którego chcieliby zostać przyjęci.

Gratulujemy pięknego Jubileuszu st. specjalistce wydziału metrykacji cywilnej **Łucji ZACHARKO** i życzymy ciepłych chwil wiosny, podniosłego nastroju i miłości bliskich osób.

Administracja Samorządu
Rejonu Wileńskiego

Trasa platformy „Neakivaizdinis Vilnius” po związanych z medycyną miejscach w Wilnie

Od leczenia chorób zaklęciami, amuletami, środkami ludowymi, upuszczaniem krwi – po pierwsze szpitale dla ubogich, powstanie Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Wileńskiego i otwarcie jednego z pierwszych w Europie Instytutu Szczepień. Niewyobrażalnie szybkiemu postępowi medycyny w Wilnie od XVI do XX wieku poświęcona jest nowa trasa platformy „Neakivaizdinis Vilnius” „Och, boli! Medycyna w Wilnie: od szpitali do szczepionek”.

„Niewielu wie, że Wilno było jednym z liderów, którzy zaczęli wykorzystywać postępowe odkrycia medyczne. Pomysł na trasę poświęconą medycynie zrodził się po przeczytaniu wspomnień lekarza i profesora Józefa Franka o Wilnie. J. Frank był nie tylko wspaniałym lekarzem, ale też pisarzem, który szczegółowo opisał Wilno z początku XIX wieku – miejsca, ludzie, wydarzenia tamtej epoki. Oczywiście okres postpandemiczny ożywił ten temat, zaktualizował go, wielu bowiem zaczęło aktywnie interesować się zdrowiem, leczeniem, szczepionkami” – początki tworzenia trasy wspomina przewodnik Andrius Pavelko.

Trasa tematyczna obejmuje 12 opowiadań odzwierciedlających początki medycyny wileńskiej w XVI wieku i jej postęp w XX wieku. Prowadzi przez wileńską starówkę – miejsca, gdzie się znajdowały miejskie szpitale, zabytkowe apteki, pierwsze kliniki uniwersyteckie, szpital żydowski czy też pomniki poświęcone najszlachetniejszym lekarzom miasta. Można się dowiedzieć również, w którym budynku

w 1781 r. powstał Wydział Lekarski Uniwersytetu Wileńskiego – najstarsza uczelnia medyczna na Litwie. Mieściły się tu nie tylko aule lekarsko-przyrodnicze, laboratorium chemiczne, pracownia anatomii i prosektorium, ale też pierwszy ogród botaniczny w Wilnie i całym Wielkim Księstwie Litewskim. Założył go słynny francuski botanik i lekarz Jean-Emmanuel Gilibert.

Jak podkreśla A. Pavelko, to właśnie powołanie na Uniwersytecie Wileńskim Wydziału Lekarskiego oraz wielka chęć zgromadzenia najlepszych ówczesnych profesorów z całej Europy, którzy nie tylko wykładali, ale także wykorzystywali swoją wiedzę do leczenia i profilaktyki zdrowotnej mieszczan, doprowadziły do tego, że postęp medycyny w Wilnie był szybszy niż w innych krajach Europy.

Jednym z przystanków na trasie jest tzw. „Dom Franka” – obecnie mieści się w nim Instytut Francuski. Józef Frank – lekarz, który swoją karierę rozpoczął w Wiedniu, przybył do Wilna w 1804 roku. Nie tylko wykładał na Uniwersytecie Wileńskim, był też znakomitym praktykującym lekarzem. W Wilnie krążyły pogłoski, że potrafi rozpoznać chorobę nawet po zapachu. J. Frank założył w Wilnie pierwszy w Europie Instytut Macierzyństwa, który udzielał pomocy biednym położnicom, Instytut Szczepień, ambulatorium, prowadził działalność charytatywną. Powołał także Wileńskie Towarzystwo Lekarskie – pierwszą we wschodniej Europie organizację, zrzeszającą lekarzy, chirurgów i farmaceutów, której celem było doskonalenie, zdobywanie doświadczenia i szerzenie wiedzy naukowej.

Innym intrygującym przystankiem na trasie jest dawny Teatr Anatomii, w którym eksponowane były zgromadzone przez profesorów uczelni eksponaty z zakresu anatomii i zoologii.

W 1832 roku po zamknięciu Uniwersytetu Wileńskiego zbiory przekazano Uniwersytetowi Kijowskiemu (Ukraina).

Muzeum Medycyny Uniwersytetu Wileńskiego nadal gromadzi i wystawia różne eksponaty związane z historią medycyny.

Progniza pogody na tydzień

Czwartek 4 maja	Piątek 5 maja	Sobota 6 maja	Niedziela 7 maja	Poniedziałek 8 maja	Wtorek 9 maja	Środa 10 maja
14°C	8°C	9°C	12°C	14°C	16°C	16°C
3°C	1°C	1°C	0°C	2°C	4°C	6°C
Księżyc:		Księżyc:		Księżyc:		Księżyc:
PEŁNIA		OSTATNIA KWADRA		NÓW		1 KWADRA

KALENDARZ
CODZIENNY

Czwartek, 4 maja

Międzynarodowy Dzień Strażaka
Słońce: wsch. – 5.34, zach. – 20.57
Długość dnia – 15 godz. 23 min.
Antoniny, Floriana, Moniki, Pelagii, Tekli

Piątek, 5 maja

Słońce: wsch. – 5.32, zach. – 20.59
Długość dnia – 15 godz. 27 min.
Dominika, Gotarda, Hilarego, Ireny, Irydy, Katarzyny, Lucjusza, Stanisława, Waldemara

Sobota, 6 maja

Słońce: wsch. – 5.30, zach. – 21.01
Długość dnia – 15 godz. 31 min.
Bartłomieja, Ewodusza, Filipa, Franciszka, Jana, Judyty, Juranda

4 MAJA

1493 – papież Aleksander VI podzielił ziemię Nowego Świata pomiędzy Hiszpanię i Portugalię (linia demarkacyjna przebiegała 100 mil na zachód od Wysp Azorskich).

1933 – zmarł Saliamonas Banaitis, litewski wydawca, bankier, sygnatariusz Aktu Niepodległości Litwy z 1918 (ur. 1866); w l. 1915-1917 wydawał trójjęzyczną gazetę „Wieście Kowieńskie” (po polsku, litewsku i niemiecku).

5 MAJA

1863 – poległ w bitwie pod Dubieczami (r. orański) Ludwik Narbutt, dowódca oddziału powstańczego w Puszczy Rudnickiej (ur. 1832).

– poległ w bitwie pod Krzykawą (woj. małopolskie) gen. Francesco Nullo, włoski ochotnik, dowódca tzw. garibaldeczyków (ur. 1826).

1913 – urodził się w Wilnie Józef (Josif) Grygulewicz, radziecki tajny agent pochodzenia karaïmskiego (zm. 1988); historyk, ps. „Ławrecki”.

1938 – urodził się Jerzy Skolimowski, reżyser, scenarzysta i aktor, przedstawiciel nowej fali (*Start – Złoty Niedźwiedź, Cztery noce z Anną, Essential Killing, 11 minut*); poeta, malarz.

6 MAJA

1543 – odbył się ślub króla Zygmunta II Augusta z Elżbietą Habsburżanką; córka arcyksięcia Austrii, króla Czech i Węgier Ferdynanda I Habsburga.

1923 – zmarła Maria Krzymuska-Iwanowska, pisarka okresu Młodej Polski (*Stygmat, U źródeł*) (ur. 1878).

Niedziela, 7 maja
Dzień Matki na Litwie

Słońce: wsch. – 5.28, zach. – 21.03
Długość dnia – 15 godz. 35 min.

Augusta, Ludmiły, Ludomira, Róży

Poniedziałek, 8 maja

Międzynarodowy Dzień Zwycięstwa
Dzień Czerwonego Krzyża

Słońce: wsch. – 5.26, zach. – 21.05
Długość dnia – 15 godz. 39 min.

Bonifacego, Stanisława, Wiktora

Wtorek, 9 maja

Dzień Europy

Słońce: wsch. – 5.24, zach. – 21.07
Długość dnia – 15 godz. 43 min.

Grzegorza, Karoliny, Mikołaja

Środa, 10 maja

Słońce: wsch. – 5.22, zach. – 21.09
Długość dnia – 15 godz. 47 min.

Antoniego, Damiana, Henryka

7 MAJA

1923 – urodził się w Wilnie Krzysztof Maciej Mianowski, prof. nadzwyczajny Instytutu Techniki Budowlanej (zm. 2000); w czasie wojny żołnierz AK (*Dwadzieście młodych lat w Wilnie*).

8 MAJA

1873 – zmarł John Stuart Mill, angielski filozof, politolog i ekonomista, uważany za twórcę liberalizmu demokratycznego (ur. 1806); z żoną Harriet Taylor napisał *Poddaństwo kobiet*.

1943 – oddziały radzieckich partyzantów (Brygada im. Stalina i żydowski T. Bielskiego) dokonali masakry polskiej wsi Naliboki (ob. Białoruś) – ok. 128 mieszkańców.

– urodził się Fujio Masuoka, japoński inżynier, wynalazca pamięci flash, prof. Uniwersytetu Tohoku.

9 MAJA

1863 – po trzech dniach walk pod Birzami ks. A. Mackiewiczowi i nowemu dowódcy I. Laskowskiemu udało się wyprowadzić resztki sił powstańczych. Dniem wcześniej ranny Z. Sierakowski oraz B. Kołyszko dostali się do rosyjskiej niewoli.

10 MAJA

1938 – urodziła się Marina Vlady (jako Poliakoff-Baidaroff), francuska aktorka pochodzenia rosyjskiego (*Księżna de Clèves, Ape Regina*), autorka wspomnień *Wysocki, czyli przerwany lot*.

1998 – zmarła w Nowym Jorku Klara Rockmore, amerykańska thereministka – najlepsza wykonawczyni w historii – pochodzenia litewsko-żydowskiego (ur. 1911).

Wl. P.

** OSTATNIA STRONA ** OSTATNIA STRONA **

Zurek ceniony na świecie

Serwis Taste Atlas przygotował zestawienie dotyczące najbardziej cenionych na świecie zup. Wygrał japoński tonkotsu ramen, zupa, która zyskała w ostatnich latach globalną popularność. Restauracje serwujące ramen tego typu powstają na całym świecie, a japoński specjal stał się synonimem „comfort food”, potrawy lubianej przez wszystkich, idealnego „street foodu”, dania sycającego i smakującego ludziom niemal pod każdą szerokością geograficzną.

Polski żurek zajął w tym zestawieniu drugie miejsce, wyprzedzając tym samym między innymi tajską zupę Tom Kha Gai, paragwajskie bori-bori czy meksykańską sopa de lima. Czołową dziesiątkę najlepszych tradycyjnych zup świata

zdominowali Japończycy – w top 10 znalazły się aż trzy rameny, oprócz wspomnianego tonkotsu ramen, także shoyu ramen i klasyczny ramen.

Taste Atlas nie tworzy swoich zestawień w oparciu o werdykt redakcji. Ranking to rezultat głosowania użytkowników serwisu, którzy wybierają ulubione potrawy.

W zestawieniu 100 zup, w pierwszej 50-ce były też polski rosół (35), zupa borowikowa (48), barszcz czerwony czysty (49), a także litewskie šaltibarščiai (38).

Śmiech na zdrowie

– Moja sąsiadka znowu śpiewała pod prysznicem.
– W sumie wcale mi to nie przeszkadza, bo przez lunetę i tak nic nie słyszę.

Sytuacja łóżkowa. Dziewczyna namiętnie szepce do chłopaka:
– Powiedz coś odrażającego, brudnego, obrzydliwego...
– Sosnowiec.

W parku na ławeczce rozmawia ze sobą dwóch starszych panów:

– Jakie hobby miał pan w młodości? – pyta jeden z nich.
– Kobiety oraz polowanie.
– A na co pan polował?
– Na kobiety!

Żona mówi do męża:
– Kup mi na urodziny futro.
– Przecież latem nie nosi się futra.
– To kup mi w zimie.
– Ale w zimie nie masz urodzin.

W Rosji:
– Big Maca proszę.
– Nie ma Big Maca, jest Wielki Wania.
– A co to jest?
– Pajda razowca z ziemniakami i słoniną.
– Niech będzie. A Cola jest?
– Kola! Ktoś do ciebie!

Syberia. Kilku rosyjskich myśliwych niesie upolowanego niedźwiedzia. Spotykają innych myśliwych.
– Grizzly?
– Niet, strielaj!

Leci Amerykanin rosyjskimi liniami lotniczymi. Podchodzi do niego miła stewardesa i pyta:
– Życzy pan sobie obiad?
– A jaki jest wybór?
– Tak lub nie.

W dworcowej restauracji kelner potrząsa za ramię klienta.

– Proszę pana, zamykamy!
– Dobrze, tylko nie trzaskajcie drzwiami.

Na zakończenie procesu sędzia ogłasza wyrok:

– Sąd po naradzie uznaje oskarżonego niewinnym i stwierdza, że to nie on ukraść z muzeum cenne obrazy. Czy są jakieś pytania?

– Tak, panie sędzio – mówi uniewinniony. – Czy to znaczy, że te obrazy są już teraz moje?

– Mój dziadek nie żyje. Starość go zabiła.

– Przecież wpadł pod samochód...
– Gdyby nie starość zdążyłby uciec.

Po pogrzebie teściowej, rodzina wraca do domu. W pewnym momencie zięciowi cegła spadła na głowę. Upadł i mówi:
– Pewnie mama jest już w niebie.

Pan domu otwiera drzwi i mówi:
– Teściowo, co tak stoicie na zewnątrz w deszczu? Idźcie do domu.

– Hej, co jutro robisz, stary?
– Idę z synem za miasto, kupię latawiec – będziemy puszczać w powietrze takiego ogromnego smoka! A Ty?

– No, w sumie prawie to samo – odprowadzam teściową na lotnisko.

Idzie asceta pustynią. Otacza go stado lwów. Ten siada na kamieniu i zaczyna grać na fujarce. Nagle przyszedł jeden lew i go pożał.

Reszta mówi:
– Ten głuchy musi zawsze wszystko zepsuć.

Kulturalnie?

Bard Kanady

1 maja zmarł w wieku 84 lat nazywany bardem Kanady i ikoną muzyki folk – kanadyjski piosenkarz i autor piosenek Gordon Lightfoot. Wśród jego najbardziej znanych piosenek są „If you could read my mind” (1970), „Sundown” (1974), „Carefree highway” (1974), oraz „The wreck of the Edmund Fitzgerald”, utwór opisujący zatonięcie amerykańskiego jeziorowca na Jeziorze Głównym (Lake Superior). Jego piosenki nagrywali tacy artyści jak Elvis Presley, Johnny Cash, Hank Williams Jr., Neil Young, Eric Clapton czy The Kingston Trio. Bob Dylan nazwał Lightfoota swoim mentorem.

Był najbardziej popularny w latach 70. XX wieku dzięki albumom „Sundown”, „Summertime dream” i „Dream street rose”. Kilka albumów Kanadyjczyka osiągnęło status złotej i platynowej płyty. Pięciokrotnie nominowany do nagrody Grammy i zdobył 17 kanadyjskich nagród muzycznych Juno.

Czerwony Dior

W niedzielę, 30 kwietnia, zmarł Wiczesław Zajcew, radziecki i rosyjski projektant mody. Miał 85 lat.

Był uważany za ikonę radzieckiego stylu, ubierał m.in. żonę prezydenta ZSRR Michaiła Gorbaczowa, Raisę, znanych w tym kraju artystów, projektował stroje dla sportowców, w tym dla radzieckiej ekipy na Igrzyska Olimpijskie w Moskwie w 1980 roku.

Był także projektantem kostiumów filmowych i scenicznych zarówno dla licznych teatrów moskiewskich, jak i do spektakli na nowojorskim Broadwayu.

Zaczęto nazywać go „Czerwonym Diorem”, kiedy jego nigdy niezrealizowane projekty odzieży roboczej dla kobiet zostały opublikowane we francuskim tygodniku „Paris Match”.

Zajcew chorował na Parkinsona. „Na początku marca, kiedy spotkał się na jego urodzinach, już widzieliśmy, że jest bardzo, bardzo słaby” – powiedziała rzeczniczka jego domu mody Kira Burenina.

9 771648 531003